

Adam Miklica

Obchodníci s nadějí

 CPRESS

Obchodníci s nadějí

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Adam Miklica
Obchodníci s nadějí – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Obchodníci s nadějí

Obchodníci s nadějí

Adam Miklica

© P R E S S

Právní doložka

Tato kniha má výhradně informativní, publicistický a vzdělávací charakter. Vychází z veřejně dostupných zdrojů a informací třetích stran (tedy z médií, odborné literatury a ze soudních a úředních dokumentů). Jejich úplnost a přesnost nelze ve všech bodech nezávisle ověřit.

Některé části mají povahu spekulativní investigativy, zejména tam, kde se zabývají deklarovanými léčivými, duchovními či psychologickými účinky popisovaných látek, produktů, postupů nebo společenství.

Autor není lékař, psycholog, farmaceut ani právník. Nic v této knize není právní radou, návodem či doporučením k jakémukoli jednání. Popisované postupy, látky, techniky a jevy slouží k pochopení tématu.

Autor v žádném případě nenabádá k užívání, výrobě, dovozu ani distribuci omamných, psychotropních či jiných návykových nebo zdraví ohrožujících látek. Řada látek a přípravků zmíněných v knize je v České republice nezákonná nebo zdravotně nebezpečná a nakládání s nimi může naplnit skutkovou podstatu trestného činu nebo vážně poškodit zdraví. Totéž platí pro „domácí“ či „kutilské“ postupy.

Pokud se potýkáte s duševními obtížemi, se závislostí nebo zvažujete jakýkoli zákrok do svého zdraví, vyhledejte prosím licencovaného lékaře nebo odbornou poradnu. Pokud se vy nebo někdo blízký ocitáte pod vlivem skupiny, která omezuje vaši svobodu nebo vás poškozují, obraťte se na odbornou poradnu. Popis náboženských, duchovních a názorových společenství v této knize vyjadřuje názory a hodnocení autora, případně citovaných zdrojů, a slouží ke kritické reflexi jejich veřejně známého působení.

Kniha není projevem nesnášenlivosti vůči víře, přesvědčení ani členům těchto společenství.

Jména žijících osob z České republiky jsou anonymizována. Autor ctí presumpci neviny; pokud kniha referuje o trestním řízení nebo odsouzení, činí tak na základě veřejně dostupných soudních či úředních dokumentů a mediálních zpráv. Nic v textu není míněno jako tvrzení, že se konkrétní osoba dopustila jednání, za něž nebyla pravomocně odsouzena, ani jako snaha koholi očernit.

Názvy produktů a značek jsou ochrannými známkami příslušných vlastníků a jsou uváděny pouze pro účel popisu. Jejich uvedení neznamená spojení s vlastníkem ochranné známky ani jeho souhlas.

Adam Miklica je nezávislý tvůrce a spoluautor úspěšné internetové true crime série *Abeceda strachu*. Působí na YouTube kanálu *StaySteak* a po boku investigativního novináře Josefa Klímy spolumoderoval podcast *České podsvětí* a pořad *Jak jsem přežil devadesátky*.

VAROVÁNÍ

„*Lasciate ogne speranza, voi ch'intrate.*“

Zanechte vši naděje, vy, kdo vstupujete. — nápis nad branou pekla, Dante (*Božská komedie*, 1321)

A přesto je tahle kniha o naději. O architektech, kteří ji prodávají, dávkují po lžičkách a účtují si za ni — někdy v penězích, jindy na rozumu. Na následujících stránkách potkáte bělidlo vydávané za lék, světélkující krabičky slibující lepší mozek, šamany s letenkou na psychedelický výlet, sektáře a jeden YouTube kanál, tanečníky v závojích propagandy nebo taky komerční kazatele plnící arény.

Ve stránkách knihy hledejte mapu cizích pádů, ne jako návod k vlastnímu. Některé cesty vedou do nemocnice, jiné k soudu. Nic, co by stálo za to vyzkoušet.

Kniha tyto příběhy mapuje s objektivním odstupem a totéž doporučuje i čtenářům.

Obsah

Architekti naděje („PROLOG“)	13
I. Zázrak jménem Bělídlo	18
II. Psychowalkmany	34
III. Je Bible šifrovaná pro vyvolené?	53
Indoktrinace mistrem: Rozhovor s Valerií Fišrovou	70
IV. Šamanem snadno a rychle	79
Mezi rozumem a panikou: Rozhovor s Czeched Substance	104
V. Božská loutková show	111
VI. 5 minut slávy, ani vteřina smyslu	132
VII. Komerční megacírky	153
Z pohledu religionisty: Rozhovor se Zdeňkem Vojtíškem	177
„EPILOG“	181
Seznam zdrojů	186

Architekti naděje („PROLOG“)

Na obrazovkách českých uživatelů Facebooku se v průběhu dubna 2026 opakovaně objevoval stejný obrázek: Holohlavá dívka s kanylou v ruce, slzy na tvářích, nemocniční lůžko. Příspěvek nesl název „Nevzdávejme to s Karolínkou“ a byl označen jako sponzorovaný — šlo tedy o placenou reklamu.

Text byl napsán zdánlivě hlasem matky: „Buď silná, moje lásko. Brzy to všechno budeme mít za sebou. Dejte Karolínce šanci!“ Organizátoři sbírky uváděli, že dívka potřebuje peníze na cestu do nemocnice v Bostonu, kde ji čeká pokročilá léčba a šance na lepší život. A tak lidé peníze rychle posílali. Každou minutu přicházely na sbírku desítky eur. Celkem přes deset tisíc přispěvatelů poslalo přibližně dvanáct milionů korun. Zdálo se, že jde o mimořádnou vlnu solidarity. Ve skutečnosti šlo o precizně zkonstruovaný podvod mezinárodního dosahu.

Podle zdrojového kódu byly webové stránky sbírky vytvořeny na izraelské platformě, kterou podvodníci využívali i při předchozích podobných sbírkách. Sídlo, na němž byl web registrován, se přitom nacházelo na Islandu. A fotografie

nemocné „Karolínky“ nepocházely z České republiky. Radiožurnál¹ zjistil, že snímky vznikly na soukromé ukrajinské klinice Angelholm. Stránky sbírky existovaly ve více jazykových mutacích a překlad byl na první pohled automatický. Česká verze se tak stala jen jednou ze součástí mnohem širší sítě, která cílila na uživatele napříč Evropou. „Karolínka“ nebyla ojedinělým případem. V posledních dvou letech cílily na české uživatele Facebooku nejméně tři prakticky totožné sbírky. Pokaždé šlo o sponzorovaný příspěvek, pokaždé na stránce i webu plakaly fotografie onkologicky nemocných dětí bez vlasů a pokaždé je doprovázela prosba matky o pomoc – bez jakékoli zmínky o dítěti, rodičích či konkrétní nemocnici.

Ale všimněte si, koho si vybrali. Ne náhodného kolemjdoucího, nýbrž nemocné dítě. Přesněji: Představu nemocného dítěte, protože to je obraz, u kterého lidé přestanou přemýšlet a začnou jednat. Zranitelnost ukázkově zneužitá jako nástroj. A v tom je červená nit, která prochází celou touto knihou.

Facebooková skupina prodávající zázračné léky na rakovinu, pseudovědecký e-shop cílící na lidi s chronickou bolestí, jeden z nejsledovanějších YouTube kanálů plný propagandy – všichni hledají stejný typ člověka. Někoho, kdo je vyčerpaný, vystrašený nebo prostě jen bez odpovědi. Člověka, co by udělal cokoliv, když ho někdo popostrčí. Někdy stačí malý

---

1 IROZHLAS.cz / Radiožurnál, investigativní tým (duben 2026): Lidé poslali na onkologicky nemocnou Karolínu už 12 milionů. U podezřelé sbírky ale chybí základní údaje. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/lide-poslali-na-onkologicky-nemocnou-karolinu-uz-12-milionu-u-podezrele-sbirky_2604170500_gav.

impulz, jindy několik měsíců příprav, osvědčené psychologické metody a nenápadná gesta manipulace.

Ono stojí za to se na chvíli zastavit u toho slova „naděje“. Je to nejlidštější věc, jakou máme: Schopnost věřit, že zítřek bude lepší než dnešek. Křesťanství řadí naději mezi tři nejvyšší ctnosti, hned vedle víry a lásky, a po staletí ji zobrazuje jako kotvu. To, co člověka drží na místě, když ho proud táhne ke dnu. V nemoci, v samotě, ve ztrátě. A přesně takhle síla z ní dělá nejúčinnější páku, jaká existuje. Obchodníci z téhle knihy totiž umí jednu věc – tu kotvu odvázat ode dna a přivázat ji k sobě. Najednou vás stabilně nedrží, ale táhne tam, kam chtějí oni. Strach, ať už existenční, nebo vyvolaný krizí, téhle falešné naději otevřel dveře.

Mě osobně na tom všem nejvíc fascinuje a děsí, jak jsou zkoumané metody propracované. Čím déle jsem se těmito případy věnoval, tím zřetelněji jsem viděl, že nejde o náhodné pokusy, ale o řemeslo s vlastními pravidly. A že to řemeslo má podobný základ. Podle mě jejich největší tajemství leží v přesnosti, s jakou dokážou diagnostikovat lidskou obavu. Takový guru nevnímá jiné osoby jako lidské bytosti, ale jen jako nástroj k zisku. Dokáže najít slabost přesně ve chvíli, kdy k němu člověk přijde v akutním stavu. Může být v psychické nouzi, v chronické bolesti nebo v hluboké osamělosti. Ti nejúspěšnější pastýři se v mnohém neliší od dravých politických lídrů: Najdou slabinu, prohloubí ji a vytěží, aby se těšili fanatické oddanosti.

Možná jste to zaznamenali u extrémních případů, těch medializovaných sekt bylo v posledních letech docela dost. Stejný princip však najdeme u zástupů některých lidových léčitelů a prodejců alternativní medicíny, kteří slibují víc, než

dokáže poskytnout vyučený poradce, místní kostel nebo nemocnice.

Já sám jsem se obětí takového kultu zatím nestal. Zažil jsem krádež, zažil jsem podvod, ale nic mnou neotráslo tak jako chvíle, kdy jsem se stal svědkem podobného zneužití naděje ve vlastním okolí. Můj blízký navštívil nejmenovanou kliniku alternativní medicíny. To, co následovalo, nebyla léčba, ale blesková indoktrinace. Konzultace placená po minutách fungovala jako zrychlený výplach mozku. Nebyl tam prostor pro pochyby, ani čas na rozmyšlenou.

Byl to dokonalý multilevelový figl. Po pár minutách dostal můj blízký předpis a byl rovnou nasměrován do přidruženého krámku. Tam mu naskládali do košíku sirupy, bylinky, pomůcky — a čekalo se, že na místě uhradí několik tisíc korun. Celý systém je navržený tak, aby z člověka vytěžil co nejvíc peněz v co nejkratším čase, dokud je v transu z naděje a pod nátlakem „těch, kteří rozumí“. Když ty věci později končily v koši, dostavil se pocit, který tihle predátoři využívají jako pojistku – pocit vlastní hlouposti.

Člověk se cítí trapně, že mu to nedošlo dřív, že se nechal tak lacino opít rohlíkem. Jenže právě v tom je ta past. V tu chvíli jste neměli šanci rozhodnout se jinak. Není to naivita, je to stéblo v nouzi, „netradiční slib, který zaručeně funguje“, v cizím a perfektně navrženém prostředí. Zákazník si vytrpěl leccos a hledal dlouho, než přišel na tento uzavřený kruh. Obchodník jen na dalším případě zdokonalil svůj scénář.

Tento konkrétní případ v knize oficiálně neuvádím. Slovo „podvod“ je zde mým subjektivním dojmem; dané zařízení má své dobré recenze a soudy o něm mlčí. Nechám tedy pouze na vašem uvážení, zda byste někomu takovému svěřili zdraví

své nebo dokonce svých nejbližších. Protože tam, kde končí medicína, se někdy dostaví agresivní byznys. Ten ani tak neřeší váš souhlas nebo pocit spokojeného pacienta.

Co tedy mají společného sekty, hnutí a alternativní e-shopy?

Jmenuji se Adam Miklica a tohle jsou

OBCHODNÍCI S NADĚJÍ.

I. Zázrak jménem Bělidlo

PŘÍPAD TOXICKÉ SPÁSY V PODOBĚ FACEBOOKOVÝCH KRÁLIČÍCH NOR

Když se řekne organizovaný zločin, málokdo si představí vesnického léčitele, bylinkáře nebo alternativního terapeuta. Kdo věří, že švindly na lidech musí být o drogách a brutálním násilí, přehlíží ty nejsostikovanější a nejúspěšnější predátory. Totiž ty, kteří dokážou oběť přesvědčit, že uzavřela životní obchod – nebo že chyba je na straně naivní oběti. Lidé mají jednu nepraktickou slabost: v krizových situacích zoufale hledají rychlá řešení a v takové chvíli přehlédnou i ty nejnápadnější červené vlajky.

Čas od času v médiích vyskočí varovný titulek. Cituju: „Samozvaný šaman z Chomutovska sliboval vyléčení nemocí, vymítání duchů z bytu nebo rozmnožení peněz vložených do obálek.“

Z jediného důvěřivce takto vylákal přes tři miliony korun, než skončil ve vazbě. Další falešný léčitel vylákal z patnácti žen přes dva miliony korun a jednu z nich, která neměla čím platit, donutil k sexu a poskytl ji i dalším mužům. Pražský

soud ho poslal na čtrnáct let za mříže, ale pravděpodobně ho propustí dřív. Nebo tu máme titulky o podvodníkovi, který roky předstíral, že vede „složitě vědecké projekty“ v oboru nanotechnologie. V rámci složitého podfuku čerpal dotace z evropského i státního rozpočtu a za vylákané peníze (133 milionů korun) si pořídil tisíce modelů železničních vláček.

V očích veřejnosti to sice nepůsobí jako tradiční organizovaný zločin, ale přesto dosahuje vyšších zisků a ovlivňuje obrovské množství lidí. A co hůř, někdy takovou lest nedokáže postihnout ani samotný zákon.

Jeden takový trik se zrodil hluboko v jihoamerické džungli. Podle vlastní legendy Jima Humbla, bývalého leteckého inženýra, jej malárie skolila během výpravy za zlatem v Jižní Americe v roce 1996. Humble tvrdí, že jeho nemocní společníci se zázračně uzdravili poté, co jim podal roztok určený k úpravě pitné vody. Z nouzového řešení se podle této historky stal byznys a z byznysu náboženství. Oxid chloričitý, běžně využívaný v průmyslu, povýšil Humble na posvátný elixír. Měl léčit vše od malárie přes rakovinu až po covid-19. Stoupenci dali tomuto koktejlu marketingově dokonalý název MMS, tedy doslova Zázračný minerální roztok².

Základním pilířem marketingu kolem MMS je tvrzení, že jde o látku tělu vlastní, nebo o neškodnou „kuchyňskou sůl“. Chemická realita je přitom děsivější. MMS tvoří dvě složky: chloritan sodný a kyselina (aktivátor). Ve chvíli, kdy je uživatel

---

2 MMS (Miracle Mineral Solution, někdy „Supplement“) a CDS (chlorine dioxide solution) jsou různá označení pro stejný přípravek – vodný roztok oxidu chloričitého, který jeho zastánci vydávají za univerzální lék. Pro úvod stačí vědět, že látka se průmyslově využívá k bělení a dezinfekci. Označení „bělidlo“ funguje jako zjednodušení; nejde o chlornan sodný (Savo), ale o příbuzné oxidační činidlo.

doma slije dohromady, spustí agresivní reakci, jejímž výsledkem je oxid chloričitý. To, co vzejde z takové směsi, není lék, ale průmyslové bělidlo – látka, kterou papírny bělí celulózu a vodárny v nízkých koncentracích dezinfikují vodu. Prodejci se často snaží vyvolat dojem, že tato látka funguje jako jakýsi detektor nebo inteligentní agent. Tvrdí, že jakmile se MMS dostane do těla, jakoby zázrakem rozezná nepřátele – bez chyby prý najde a zlikviduje např. rakovinové buňky, zatímco zdravou tkáň nechá naprosto netknoutou. Zní to sice lákavě, jenže ve skutečnosti se bavíme o obyčejné žíravině, která při působení nerozlišuje dobré od zlého a v těle tak zničí vše, co jí přijde do cesty.

Oxid chloričitý tak poškodí citlivé tkáně, včetně sliznic žaludku a střev. Chemická oxidace v organismu funguje podobně jako koroze na kovu. Pro lepší představu: Tvrdit, že MMS „detoxikuje“ tělo, je zhruba tak smysluplné jako tvrdit, že nemocnému pomůže, když dobrovolně vypije sklenici ředěného bělidla. Jak tedy mohl takový byznys fungovat roky pod dohledem federálních úřadů? Proto, jelikož jeho architekti vybudovali kolem sebe neprostupnou papírovou hradbu a rozdělili celé impérium na dvě entity, které se navzájem kryly.

Církev MMS

Na jedné straně stála církev Genesis II (Genesis II church of health and healing). Po vzoru jiných, nových náboženských hnutí si vytvořila vlastní slovník, který měl podle kritiků zamaskovat její skutečnou činnost. Nemluvalo se o „pacientech“

a „léčbě“, ale o „hledajících“ a „očišťování“, a z neschváleného chemického přípravku se stala „svátost“ (sacrament). V USA, kde se náboženská svoboda těší silné právní ochraně, jim mělo toto náboženské zaštiťování sloužit jako štít proti úřadu pro kontrolu potravin a léčiv (FDA). Církev totiž podle své oficiální prezentace nic neprodávala – pouze přijímala „dobrovolné dary“. Na straně druhé byly e-shopy, od církve zcela papírově oddělené. Navenek prodávaly jen technickou chemii – dvousložkovou dezinfekci vody, s drobným písmem „biocidní přípravek“ nebo „určeno k bělení textilu“ na etiketě. Právně očištěné alibi, prodali přece čistič. Co s ním kupující na radu svého „biskupa“ provede, je už jeho věc.

Návody se šířily pod další honosnou nálepkou „protokolů“. Protokol 1000, Protokol 2000, klystýrové protokoly – lékařsky znějící žargon, který měl obyčejnému ředění průmyslové chemie dodat váhu klinického postupu. V návodech na YouTube se na diváky usmívali lidé v kuchyních a odměřovali kapky na přesný počet. Skutečná práce se ale odváděla jinde – v uzavřených facebookových skupinách, kam zvenčí nikdo neviděl. Recept se šířil profil od profilu formou rady a diskuze: Někdo popsal příznak nebo zaváhání, ostatní obratem servírovali dávkování, protokoly a povzbuzení, ať vydrží³.

K téhle mechanice se ještě vrátíme.

Důležité je, že kdo chtěl postoupit výš, mohl. Genesis II pořádala i živé semináře, jež se podle dostupných archivů

---

3 Masově sdílené hnutí MMS/CDS je nejlépe zdokumentované na internetu zhruba mezi lety 2010 a 2020 – od prvních varování amerického FDA a českého SÚKL až po vlnu, kterou rozdmýchala pandemie covidu. Vlna nikdy úplně nezmizela a v podhoubí internetu přetrvává dodnes, primárně na českých online fórech alternativní medicíny a svépomoci.

nevyhnuly ani Česku. V pronajatém hotelovém sále se za pár tisíc korun prodávalo „tajné vědění“: Účastníci se neučili jen míchat roztok, ale i to, jak se sami stát „ministry zdraví“.

Odcházel s certifikátem, titulem a úkolem šířit protokoly dál. Z obětí se tak stávali verbující.

Šíření neobstarávaly jen uzavřené skupiny. Roli tržiště sehrály i mainstreamové platformy jako například Amazon. Jeho knižní katalog se podle investigace listu *Wired* z března 2019 hemžil tituly, které rodičům radily „léčit“ autismus pitím oxidu chloričitého, koupat je v něm nebo dokonce předepisovaly klystýry. A nešlo o okrajové kuriozity zastrčené kdesi v útrobách e-shopu, naopak nadšené uživatelské recenze o zázračném „uzdravení“ hnaly knihy výš, zatímco varování, že jde o jed, jejich autoři odmítali s tím, že takovou agendu šíří „placení agenti farmaceutických firem“. Jak nízká ta bariéra byla, ověřila sama redakce *Wired* tým, že nahrála na Amazon vymyšlenou knihu s návodem na „vyléčení autismu“ oxidem chloričitým a obchod ji schválil během dvou hodin.

Zlom přišel až pod tlakem veřejnosti. Teprve po vlně kritiky stáhl Amazon dva tituly a posléze přes tucet knih o oxidu chloričitém, mezi nimiž najdeme i práce Jima Humbla a Andrease Kalckera — německého propagátora, který na Humbla navázal a roztok CDS rozšířil dál. Do věci se vložil i americký Kongres: Poslanec Adam Schiff, který tehdy tlačil na internetové platformy kvůli šíření zdravotních dezinformací, vytkl otevřeným dopisem Amazonu, že algoritmy společnosti neumějí odlišit ověřené lékařské poznatky od dezinformace a že tu rizikovější variantu tlačí rodičům, kteří hledají pomoc.

Vymyšlený parazit

Nejbizarnějším pilířem celé nauky je diagnóza. Aby člověk obhájil pití žiraviny, potřebuje nepřitele. Za příčinu všeho zlého tak stoupenci prohlásili parazity. Autismus, rakovina, roztroušená skleróza — za vším prý stojí skrytí červi.

Tahle myšlenka má svůj původ už v 90. letech. Významně ji rozšířila kanadská „přírodní léčitelka“ Hulda Clarková, která ve svých knihách s příznačnými názvy *The Cure for All Cancers* a *The Cure for All Diseases* tvrdila něco zdánlivě prostého: Že úplně všechny nemoci, od cukrovky přes AIDS až po rakovinu, způsobuje jediný střevní parazit v kombinaci s chemickými toxiny. Léčba pak byla stejně přímočará — zbavit se parazita. Clarková k tomu prodávala bylinné „očistné“ kúry a takzvaný zapper, malý elektrický přístroj, který měl červy v těle zabíjet slabým proudem o určité frekvenci. Z celého jejího učení si ovšem hnutí kolem oxidu chloričitého odneslo hlavně jednu myšlenku – že za nemocemi stojí skrytí parazité a že je stačí z těla „vyhnat“.

Takto odůvodněná logika je pak neprůstředná. Když člověk po požití MMS zvrací a má průjem, není to otrava, ale přirozený „detox“, během kterého se tělo čistí. A do extrému tuhle radikální úvahu dovedla Američanka Kerri Rivera s fenoménem takzvaného provazového červa (anglicky „rope worm“). Rodiče dětí nacházeli po klystýrech s oxidem chloričitým ve stolici svých potomků dlouhé hlenovité cáry a místo toho, aby zpanikařili a odvezli dítě k lékaři, tyto provazové červy fotili a sdíleli na sítích jako trofeje.

Byl to pro ně hmotný důkaz, že léčba, které tak bezmezně věřili, absolutně zabírá.

V komunitách, které v autismu vidí dílo parazitů, platily klystýry s oxidem chloričitým za osvědčenou léčbu a metodu, která „zabírá“. Děti je dostávaly po hodinách klystýr za klystýrem.

Trpěly přitom křečemi, dehydratací a upadaly do apatie. Jenže právě to se vykládalo jako úspěch:

Pláč a průjem prý znamená, že „parazit umírá“, takže se nesmí přestat. Z právního hlediska jde o jednání, které naplňuje znaky týrání svěřené osoby. Žádný parazit přitom z těla neodchází.

Laboratorní rozborů těch „úlovků“ opakovaně ukázaly totéž, tedy že nejde o červy, ale o cáry vlastní střevní sliznice, kterou tělo poleptala chemikálie a v sebeobraně odloučilo obalené hlenem. A poškozená střeva nejsou zdaleka to nejhorší, co dokáže způsobit. Oxid chloričitý v krvi vyvolává methemoglobinémii – stav, kdy krev ztrácí schopnost přenášet kyslík – a to už zabíjí. V srpnu 2020 zemřel v Argentíně pětiletý chlapec poté, co mu rodiče v dobré víře podali roztok jako prevenci proti covidu; podle vyšetřovatelů šlo o multiorgánové selhání odpovídající otravě oxidem chloričitým.

To je daleko za hranicemi jakékoli „alternativní medicíny“.

Naplno se nebezpečí hromadné hysterie ukázalo právě s pandemií covidu. Strach z neznámé nemoci oslabil úsudek a Humblovy teorie, do té doby známé jen v okruhu konspiračních webů, se přes sociální sítě, hlavně v Latinské Americe, přelily do mainstreamu. Stačilo jedno pseudovědecké doporučení na Instagramu a lidé zkoušeli „nový detox“. Pro toxikology to byla noční můra, jelikož jim kromě pacientů se zápallem plic končili pod rukama pacienti s rozleptaným trávicím traktem, selhávajícími játry a krví, která ztratila schopnost normálně se srážet. Krize navíc dělá přesně to, co šarlatánům nahrává.

Ve chvíli, kdy jsou nemocnice přetížené, působí oficiální medicína vzdáleně nebo nedosažitelně a člověk sedí zavřený doma se strachem o své zdraví. Není náhoda, že právě v takových podmínkách hnutí kolem oxidu chloričitého pokaždé ožívá. A nejinak tomu bylo i v Česku.

Česká stopa

Zatímco ve světě kolem bělidla rostly organizované struktury, v Česku zůstal fenomén MMS spíš svépomocným kutilstvím. Soustředil se kolem internetových fór — především uprame-ne.cz—, kde si výrazné postavy domácí alternativní scény předávaly recepty a zkušenosti. A právě tady vznikla specificky česká úprava medikace: Záměna kyseliny citronové, kterou se MMS „aktivuje“, za kyselinu chlorovodíkovou. Laikovi to přišlo logické — žaludek přece obsahuje kyselinu chlorovodíkovou, tak proč tělo zatěžovat něčím cizím? Jenže zatímco citronová šťáva je běžná potravina, tady šlo o vysoce koncentrovanou žiravinu, kterou si lidé nezřídka kupovali v technické kvalitě ve stavebninách. Výsledný roztok přitom nebyl o nic bezpečnější než zahraniční receptura. Vzniká stejný oxid chloričitý, a navíc už při samotném míchání mohl unikát toxický plyn.

To vše prováděli amatérští chemici v dobré víře, že pro své tělo dělají to „nejpřirozenější“.

Druhou zásadní etapu českého kutilství ztělesnil Ota N. Nešlo o žádného excentrického šamana, ale naopak klidného, staršího muže, který ve videích vystupoval s rozvážnou autoritou učitele. Tu mu dodávalo i jeho vzdělání, jelikož profesí byl sice fotograf, ale vyučený v oboru fotografická chemie

a koncem sedmdesátých let studoval průmyslovou školu chemickou v Pardubicích. Oxidu chloričitému se podle vlastních slov začal naplno věnovat až mnohem později. Právě ta kombinace věcného tónu a chemického názvosloví mu u publika zajišťovala důvěru.

Jeho hlavním přínosem byl přechod od MMS k takzvanému CDS — roztoku oxidu chloričitého. Aby omezil dráždění žaludku a zvracení, naučil českou scénu metodu „probublávání“, při níž se uvolňovaný plyn jímá do čisté vody. Za propagaci téhle žiraviny jako všeléku, schopného prý zabírat i na rakovinu, mu v roce 2014 udělil spolek Sisyfos anticenu Bludný balvan.

Aktivní zůstal i během pandemie. V srpnu 2020 na sociální síti tvrdil, že oxid chloričitý chrání před nákazou lépe než roušky — „funguje 1000× lépe“, jak napsal — a vyzýval uživatele, ať si u ministerstva zdravotnictví žádají výjimku z jejich nošení. Žádná taková výjimka přitom neexistovala a ministerstvo později potvrdilo, že o příznivém účinku těchto látek na covid nemá informace. Návody Oty N. nicméně kolují dál a desítky českých kuchyní kvůli nim připomínaly amatérské laboratoře plné zavařovacích sklenic, hadiček a akvarijních motorků. Patří mezi ně i „CDS koupele“ a inhalace, během nichž se lidé v malých nevětraných koupelnách dobrovolně vystavují výparům plynného oxidu chloričitého a v protikladu ke slibované „hluboké očištění“ si tak leptají dýchací cesty.

Kamufláž, která obešla zákony

Byznys kolem zázračných kapek vyrostl rychle a od začátku stál na jednoduchém triku: Na dvojí tváři jednoho produktu.

Distributoři dobře věděli, že nabízet průmyslové bělidlo jako lék je nelegální a okamžitě by narazili na trestní zákoník. Na e-shopech se proto formálně prodávalo jen „čínidlo pro úpravu vody“ nebo „bělicí set“ s povinným varovným nápisem „Nepožívat“. To byla pojistka pro úřady. Skutečné určení produktu — „elixír“ proti rakovině či autismu — se zákazník dozvěděl jinde, tedy na spřátelených blozích a v diskusních fórech.

Inspektoři Státní zemědělské a potravinářské inspekce (SZPI) i Státního ústavu pro kontrolu léčiv (SÚKL) sice udělovali pokuty za klamavou reklamu a nelegální nabízení neschválených léčiv, prodejci ale jen mírně pozměnili etiketu, změnili jméno firmy, zaplatili sankci a pokračovali dál. A v oficiálních protokolech inspektoři popsali, jak tenká ta hranice ve skutečnosti byla, ostatně tytéž „čističe akvárií“ a „přípravky k úpravě bazénové vody“ se na e-shopech nabízely rovnou v sekcích s doplňky stravy.

Poháněly velmi výnosné účetnictví — kilogram technické chemie pořízený za pár desítek korun se rozporcovaný do lahviček s kapátky a přebalený do „zázračných setů“ prodával za tisíce.

Aby ale byli lidé ochotni za chemii na čištění vody platit medicínské ceny, musela kolem ní existovat paralelní výkladová realita. Roli sehrál rozsáhlý trojdílný článek Patrika S. zveřejněný na blogu iDnes koncem roku 2013 a dále šířený po alternativních webech pro jeho „vědeckost.“ Sám autor jej označoval za „první objektivní text o tomto fenoménu v češtině“, přičemž právě póza kritického odstupu mu dodávala přesvědčivost. Odkazoval na zahraniční laboratorní studie, místy dokonce sám připustil jejich omezení, a přesto budoval dojem,

že oxid chloričitý je nedoceněný prostředek, jehož potlačování je podezřelé. Nad pokusy, v nichž látka hubila bakterie ve zkumavce, se ptal, proč se „dávno neaplikuje v nemocnicích“. Přesně na tenhle typ textů se pak čeští propagátoři odvolávali jako na „důkaz“⁴.

Kam tahle logika vede v praxi, ukazuje jeden z nejmrazivějších řetězců, které lze v archivech českých fór dohledat. Na začátku roku 2016 v něm pisatel popisoval, jak se pomocí MMS snaží „léčit“ blízkou příbuznou s rakovinou. Roztok ji pálil v celém krku, po každé dávce zvracela a byla vyčerpána — natolik, že odmítala pokračovat. Místo aby v tom okolí vidělo varování, povzbuzovalo ji, ať to vydrží.

„Její zvracení je jistě velmi vyčerpávající a nepříjemné,“ psala jedna z diskutujících, „ale je to jedna z reakcí, když se MMS přežene. Hodně pít a brát to tak, že se tělo pročistí.“

Řešilo se, jak nemocnou znovu přemluvit — třeba snížit dávku z jedné kapky na půl, aby ji „tolik nepálilo“, ale aby v užívání nepřestala. Jiná pisatelka radila pokračovat a hlavně nemocnou přesvědčit, ať uvěří v samoléčbu. „Rakovinu ti nikdo nedal a nikdo ti ji nevezme. Tělo si ji samo vytvořilo a samo se jí musí zbavit.“ Místo lékařů se doporučovaly zeleninové šťávy, vitamin C a videa „o vyléčení z rakoviny“.

---

4 Například časopis Reflex v roce 2015 citoval propagátora vystupujícího jako „pan Radek“, který shrnul teorii populární v alternativních kruzích: „MMS i CDS fungují tak, že zabijí patogeny v těle, protože patogeny a nakažené buňky mají kyselé pH. Přitom tělo by mělo být mírně zásadité.“ Tyto přípravky jsou prý „nástupci antibiotik“ — ta dnes údajně zabírají sotva z pěti procent, kdežto bělidlo ze čtyřiceti. Jak v téže reportáži vysvětlil imunolog Michal Krupka, lidský organismus je mimo sliznice v zásadě sterilní a přítomnost bakterií nebo hub v krvi není znamením „zanesení“, ale stav ohrožující život. Člověk zkrátka nemůže být plný patogenů, aniž by ležel na jednotce intenzivní péče.

Je v tom dokonale uzavřená past. Žena s rakovinou je opakovaně nucena pít žíravinu, která jí leptá ústa a jícen a vyvolává zvracení — její tělo dává jasně najevo, že je tráveno chemikálií. A přesně tohle utrpení se v logice komunity nevykládá jako otrava, ale jako důkaz, že „léčba“ konečně zabírá.

To, co takovou past drží pohromadě, není jen chybná teorie — je to jazyk. Aby člověk dál pil žíravinu, musí mít pro to utrpení jiné jméno než „otrava“. A komunita kolem MMS si takový slovník vytvořila. Sociologie pro podobné jevy používá termín *loaded language* — emočně nabitý slovník, který může fungovat podobně jako newspeak v Orwellově románu 1984. Jeho úkolem je přerámovat realitu tak, aby dávala smysl i ve chvíli, kdy tělo pod nápořem chemie prožívá bolest. Propagátoři používají reálné medicínské pojmy v nepřesných nebo smyšlených souvislostech, takže se v nich běžný člověk snadno ztratí. Nejde přitom nutně o naivitu obětí, ale o účinnou strategii: Zahltit příjemce pseudovědou tak, aby uvěřil, že průmyslovým bělidlem si v těle „obnovuje přirozenou rovnováhu“.

Klíčovým slovem se stala „herxka“. Tahle zkomolenina reálného lékařského pojmu — Jarisch-Herxheimerovy reakce — slouží jako univerzální vysvětlení čehokoli: Zvracení, krvavý průjem nebo celkový kolaps v tomhle výkladu neznamenaí otravu, ale „důkaz probíhající očisty“. Podobně působí výraz „aktivace“: Místo aby uživatel vnímal, že v kuchyni míchá nebezpečnou žíravinu, má pocit, že „probouzí potenciál“ látky. A když se uzdravení pořád nedostavuje, nastupuje mýtus o „biofilmu“ — neviditelné bariéře ve střevech, která má vysvětlit, proč to dosud nezabralo a proč je nutné dávky ještě zvýšit. Když státní instituce ve spolupráci s Toxikologickým

informačním střediskem varovaly před MMS, nevedly akademickou debatu — popisovaly realitu, se kterou se potýkaly i české nemocnice, tedy pacienty s poleptaným jícnem, krvácením do žaludku a akutním selháním ledvin.

Když je pacientem dítě

Nejvíce znepokojivá část českého příběhu se odehrávala ve vláknech o „léčbě dětí“. Navštěvovali je rodiče na konci sil — vyčerpání opakovanými nemocemi svých dětí, mnohdy až zklamaní z konvenční medicíny, která jim nedokázala pomoci tak rychle, jak potřebovali. Hledali poslední možnost.

A dostávalo se jim jí v míře, která dítěti spíš ublížila. Typický průběh zachycuje případ matky pětiletého chlapce, který od nástupu do školky trpěl neustálými záněty uší, nosu a mandlí. Prošel klasickou léčbou i celou paletou alternativ — homeopatií, „detoxikací“, kineziologií — a nakonec skončil u protiparazitní kúry a MMS, které mu matka podávala ústně, jako kloktání i koupele.

Zpočátku o metodách psala s nadšením; věřila, že konečně našla, co synovi pomůže. Když se ozvala znovu, byla zoufalá. Nemoci se vrátily se vší parádou, chlapec měl opět prasklé ucho, horečky a tak zanícené mandle, že se nad nimi ošetřující lékař zděsil a poslal dítě okamžitě na operaci.

A právě od ní matku celou dobu odrazovali lidé z alternativní scény. Ujišťovali ji, že „se to určitě ještě vše zlepší“.

„Takže tak jsme to s veškerou alternativní léčbou dopracovali,“ napsala. „A to je pětileté dítě.“

Z těch slov nemluví hloupost, ale zděšení matky, která

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Obchodníci s nadějí.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.